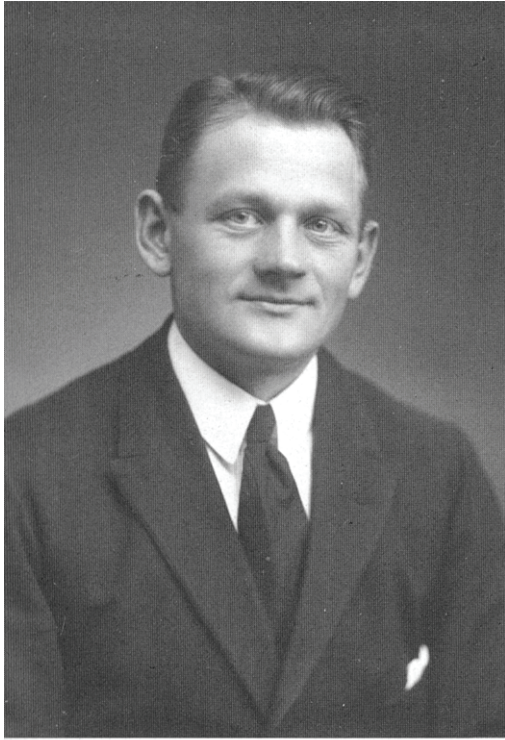

Kære Poul

Poul M. Poulsen før afrejsen til Argentina

Bedre sent end aldrig! Sådan plejer man at sige, og De havde vel helt opgivet at høre noget fra mig, men nu skal det være alvor med et par ord. Ikke for at der er store oplevelser og bedrifter at fortælle om, der sker kun grumme lidt herude i den vide verden, når man først kommer der. Hvad mit eget befindende angår, kan det sammenfattes i få ord. Jeg er rask og har det godt her i Argentina, og jeg kan roligt sige, at jeg aldrig har haft det så godt før. Straks jeg kom hened, kom jeg til at køre lastbil. Det var både behageligt og let og gav gode penge.

Siden det holdt op, har jeg arbejdet i skoven på akkord sammen med Peter, dog er der af og til lidt kørsel med autoen, så tjener jeg en ekstra skilling. Men det er også meget bedre at være i skoven end at kæmpe i "Campen" med heste, skønt der bliver ingen steder arbejdet hårdt. Argentinerne bryder sig ikke om det meget arbejde. I øjeblikket har vi efter årstiden vinter, men det er ikke værre, end at dyrene altid går ude, så der er ikke meget arbejde med pasningen. Til at passe 800 heste er der 2 unge fyre, og 8.000 kreaturer og 12.000 får passes af 10 mand. Det er selvfølgelig kun tilsyn, og dør et

dyr, bliver skindet taget af. Alligevel har hver mand ca. 8 heste til ridebrug. En hest går aldrig mere end en dag i ugen, men det er en behagelig måde at være røgter på. Det er ikke som at slæbe med trillebøren. Alting går stille og fredeligt, selv om der er mange mennesker på en Estancia som denne. Argentinerne er i regelen fredelige, men selvfølgelig skal der ikke meget til før revolver eller kniv kommer frem. Jeg har en gang set en revolverkrig, hvor der blev skudt en mand. Jeg stod kun 10 skridt fra ham, men sådan noget går ikke så nøje hernede. Manden der skød, fik ingen straf skønt han havde skudt 2 mand før. Den ene var endda politibetjent. Jeg har lige været ude at rejse i 14 dage.

Jeg var ovre på den danske by ved Tres Arroyos, samt i Juarez, hvor jeg besøgte en broder til doktoren i Koldby. Han har en temmelig stor automobilforretning og har desuden en lystgård på 500 hektar, som drives udelukkende med traktor og biler. Argentina er et dejligt land med store muligheder, men det er her som hjemme, der skal penge til, endda næsten flere end der, og samle penge af almindelig løn er ikke let. Der skal godt arbejde til for at samle 1.000 pesos (1 pesos = ½ kr.) om året. Hils Børge og sig, det går godt herovre, men bedst hjemme, hvis man kan komme i gang der. Vil man herover, skal man sikre sig arbejde før man rejser hjemmefra. Det er ikke morsomt, hvem der ikke har spor at holde sig til, når de kommer herover. Der er ikke så hårdt brug for indvandrere til arbejde, som man tror, derimod er indvandrere med penge meget velkomne, fordi disse kommer der kun få af. I almindelighed kan føden altid fås herovre.

Nu er det vist godt for denne gang. Jeg håber at høre fra Dem engang om hvordan det står til på Tandrup, og om hvordan De selv befinder Dem.

Forhåbentlig kan jeg stadig træffe Dem der - når jeg måske engang om mange år kommer til Danmark igen.

Hilsen til gode venner og bekendte, samt de bedste hilsner til Dem og Maren.

Poul M Poulsen

Sønnen, Peter Bjerg Poulsen, Esbjerg, fortæller følgende om faderen:

Poul Madsen Poulsen blev født den 18. oktober 1898 i Hellerø by i Sønderbjerg, Thyholm. Poul Madsen Poulsen var søn af gårdmand Peder Madsen Poulsen og hustru Ane Marie Madsen. Som ung var han bl.a. underforvalter på Tjele og kom i 1924 til Tandrup, Bedsted, som forvalter hos proprietær Folmer Lützhøft. I 1927 var han en kort tid forvalter på Spøttrup i Salling og var derefter på ny forvalter på Tandrup i perioden november 1927 til november 1929. På det tidspunkt rejste han til Argentina, hvor han bosatte sig i Juarez. Allerede dengang var det

argentinske landbrug stærkt mekaniseret - med store mejetærskere og kraftige traktorer. Da Poul M. Poulsen kom tilbage til Danmark i 1933 var det hans overbevisning, at en lignende mekanisering aldrig ville blive til gavn for dansk landbrug. Han så med bekymring, hvordan maskinerne pressede hestene og det gamle landbrugsmiljø til side i årene efter 2. verdenskrig, men han lagde heller ikke skjul på, at stordriften i det argentinske landbrug havde gjort et stærkt indtryk på ham. Efter hjemkomsten boede han i Hanstholm og Thisted, hvor han døde i 1985 - knap 87 år gammel.

Kilde: Sydthy Årbog 1991, side 71-72.